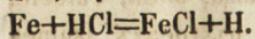
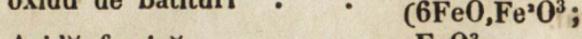
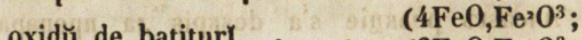
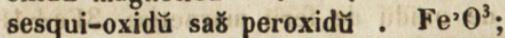
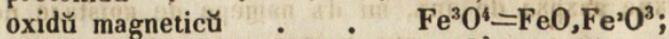
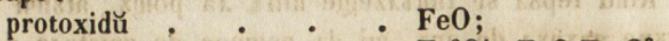

gie, produsce tot-dăna că ferul protochlorură de feru:

OXIDU DE FERU.

Ferul se combină că oxigenul în proporție de patru sătoare:

PROTOXIDU DE FERU. FeO.

Protoxidul de feru este baza tăcălor sărăcirelor de fier în minimum. Există în naștere în combinație cu un mare număr de acide: printre care și sesqui-oxidul de feru, constitutiv oxidul de feru magneticu; nu se găsește niciodată în stăpîne isolat.

Nu s'a putut pînă acum prepara protoxidul de feru anhydru: acest oxidu se precipită în stăpîne de hydrată cind se traktează prin sărăcirea protoxidului de feru prin potasă sau sodă; este în casătă aceasta alături de sare; este la aer, absoarbe repede oxigenul, și trece mai întîi în stăpîne de hydrată de oxidu magneticu care este colorat în verde și formă dospă așa cum hydratul de sesqui-oxidul de feru a cărui culoare este galbenă; este solubil în amoniac; această disoluție, expusă la aer, lasă să devină peroxidul de feru.

Hydratul de protoxidu de feru ce se pănează se separă într-o lăcașă cu calciu și urmărește să devină nergăză, apoi se descompune și se deranjează hidrogenul; protoxidul de feru trece atâtă în parte în stăpîne de oxidu magneticu. O transformație asemenea se face cind se rezolvă hydratul de protoxidul de feru.

Protoxidul de feru este o bază eneprică care sărăcă adesea proporțional acidele care îl acoperă mai tapă.